

01-01-2017 † Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἦχος γ'.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Λπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Λναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιροῦς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

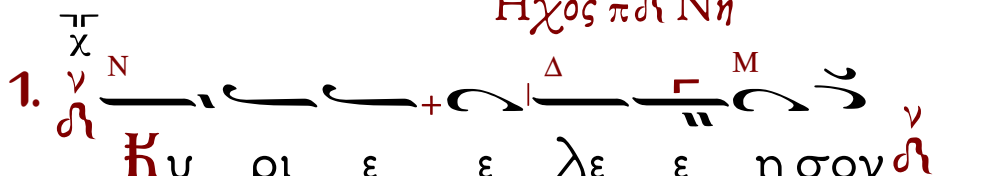
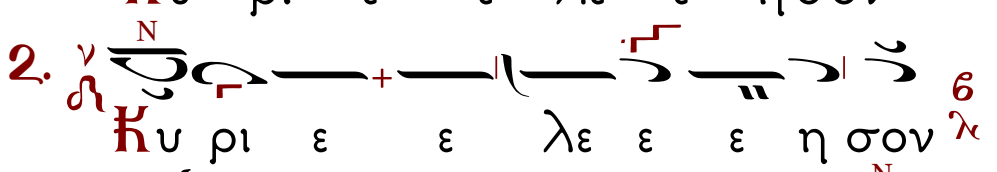
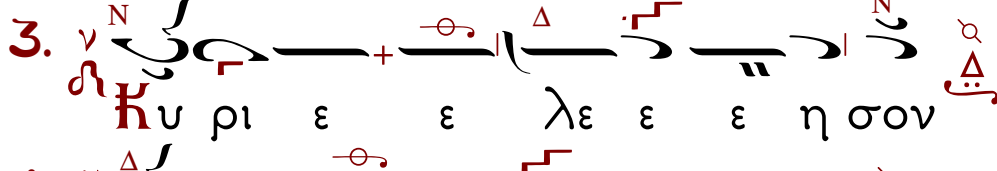
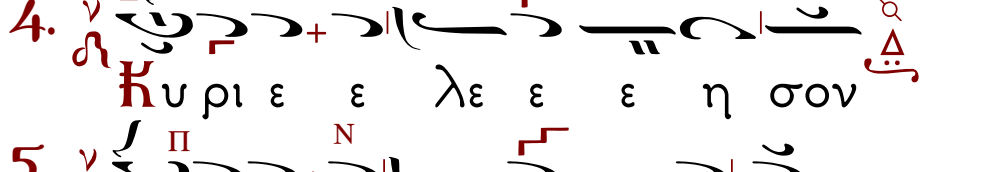
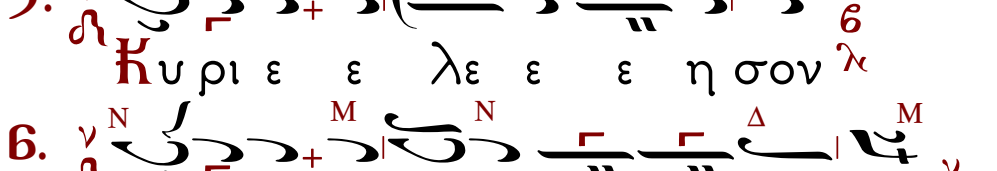
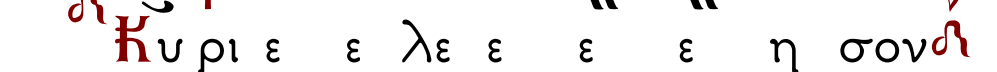
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

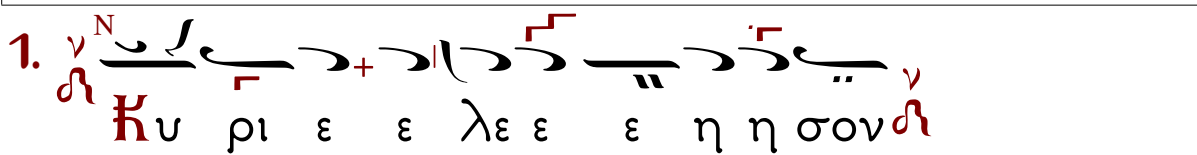
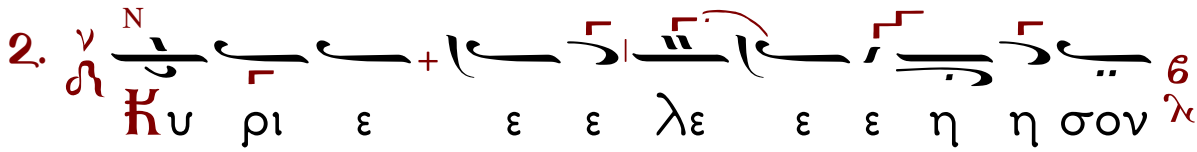
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

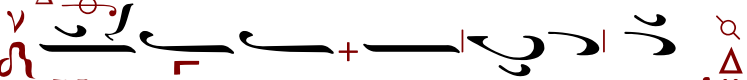
1. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. **Κυ** ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν
^α
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^α

5. ^Ν
^ν
^α
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
⁹

6. ^Ν
^ν
^α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
^α

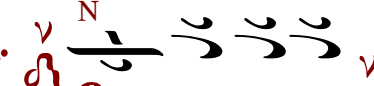
7. ^Γ
^ν
^α
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^α

8. ^{Δ-Θ}
^ν
^α
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^α
^Δ

9. ^Δ
^ν
^α
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^α

10. ^Ν
^ν
^α
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
⁹

11. ^Ν
^ν
^α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
^α

12. ^Ν
^ν
^α
 Κοι Κυ ρι ε ^ν
^α

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Σπικηρά
Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος Γα^ϕ

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας

Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα ζα α
προ ο ος σε ε ει σα α α α ακου ου σο
ο ον μου ει σα ακου σο ον μου ου Κυ
υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε
ε κρα α α ζα α προ ο ος σε ει σα α
α α κου σο ον μου ου προ σxes τη φω
νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως
μου ου εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε
προ ο ος σε ει σα α κου σον μου ου Κυ υ

ρι ι ε

Γ

Κα τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ

χη η η η μου ως θυ μι α α μα α ε ε

νω ω πι ο ο ο ο ον σου επαρσις τω

ω ω ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι

ι α α ε σπε ε ρι ι ι νη ει σα

α κουσον μου ου Κυ υ ρι ι ε

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου

Μη εκ κλι νη στην καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ι ι ας του προ φα σι ξε

σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις

Γυν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μην συν δι α α σω με

τα των ε κλεκτων αυτω

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λε γ χει με ε λε ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι ι αις αυ των κα τε πο θη

σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

^Γ
^Γ Ἄκουσον τὰ ῥήματα μου ὅτι ἡ
 δυνάστησαν ^χ_ῥ ὦσει παχὺς γῆς ἐραγή ἐπι
 τῆς γῆς διέσκορπισθήτα ὁ σταυτῶν πα
 ρατὸν Ἀδην ^Γ
^N
^Γ Ὅτι πρὸς σε Κύυριε Κύριε οἱ ο
 φθαλμοί μου ^χ_ῥ ἐπι σοι ἡλπισάμην τὰ νε
 λησθῆναι τὴν ψυχὴν μου ^Γ
^Γ
^Γ Φυλάξον με ἀπο πάγι ἰδοῦς ἡς συνέ
 στησαν τὸ μοῖ καὶ ἀποσκάν δαλῶν τῶν ἐρ
 γάζομένων τὴν ἀνομίαν ^Γ
^M
^Γ Πέσονται αἰ ἐν ἀμφιβλήστρω αὐ

των οι αμαρτωλοι ^Δκαταμονασειμιε
 γωεωςανπαρελθω ^Γ
^ΓΦωνημουπροςΚυριονεκεκραξα
 φωνημουπροςΚυριονεδεηθην ^Γ
^Ν^ΓΕκχεωενωπιοναυτουτηνδεη
^Γ[♀]σινμουτηνθλιψινμουενωπιοναυτουα
 παγγελω ^Γ
^Π^ΓΕντωεκλειπεινεζεμουτοπνευ
 μαμουκαισυεγνωσταςτριβουςμου ^Γ
^Γ[♀]Ενοδωτααυτηηεπορευ
 οομηνεκρυψανπαγιδαμοι ^Γ

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α ακαι ε
πε βλεπον και ουκ ην ο επι γι νωσκων με
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
ε εστινο εκ ζη των την ψυχην μου
Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει
ει ει πα συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις
μου ει εν γη ζων των
Π ρο σχεις προς την δε η σι ι ιν μου
ο τι ε τα πει νω θην σφο δρα
Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
με ο τι εκραται ω θησαν υ περε με

ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου του ε ζο μο λο γη σασθαι τω ο

νο μα τι ι σου

τω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να
 του κρα τος λε λυ υ ται και δι α βο ο λου

η πλα α νη κα α τη ρ γη η ται γε νος δε αν θρω
 πω ων πι στει σω ζο με νον υ μνο ον σοι καθ'

ε κα στην προσφε ρει ει

με υ πο με νου σι δι και οι
 ως ου αν τα πο δω ως μοι

Πε φω τι σται τα συμ παν τα τη α να

στασει σου Κυ ρι ε και ο πα ρα δει σος πα
 αλιν η νε ω ω κται πα σα δε η κτι σις α νευ
 φη μου σα α σε υ μνον σοι καθ' ε κα
 στην προ σφε ρει ει
 Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
 ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου
 Δο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την
 δυ να μιν και Πνευ μα τος α γι ου υ μνω
 την ε ζου σι ι αν α δι αι ρε τον α κτι
 στον Θε ο τη τα Τρι α δα ο μο ο ου σι ι ον
 την βα σι λευ ου ου σαν εις αι ω να αι

ω νοος
 ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα εις την φωνην της δε η σε ω ως μου
 τον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυ
 νου μεν Χρι στε και την α να στα σι ιν σου
 υ μνου μεν και δο ξα ζο ο μεν τω γαρ μω λω
 πισου η μεις οι πααν τες ι α α θη η μεν

Σπυχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ'

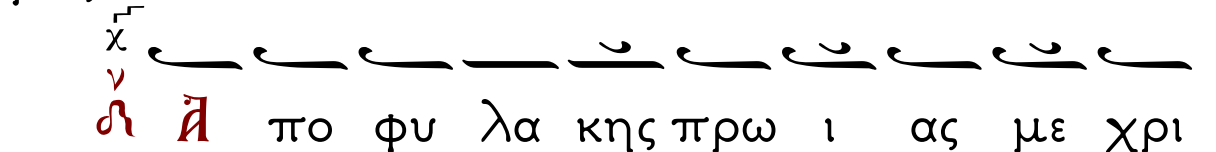
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη
σε ται ο τι πα ρα σοι οι ο ι λα σμο ο ος
ε ε ε σ τιν
Ευγ κα τα βαι αι νω ων ο ο Σω ω
τη η ηρ τω γε νει ει τω ων α αν θρω ω
πων κα τε δε ζα το σπα ργα α νων πε
ε ε ε ρι βο ο λην ουκ ε βδε ε
λυ υ ζα α α το σα ρκο ο ος τη ην πε ε
ρι το μη η ην ο οκ τα η με ε ρος

κα τα τη η ην Μη η τε ε ε ρα ο α α
 ναρ χο ο ος κα α τα το ον Πα α α
 τε ε ε ρα αυ τω πιστοι βο ο η η
 η σω ω ω μεν συ ει ο Θε ος η η μω
 ων ε λε ε ε η σο ο ον η η η
 μας
 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν
 η ψυ χη η μου ε ε πι τον Κυ υ υ ρι ι
 ι ον

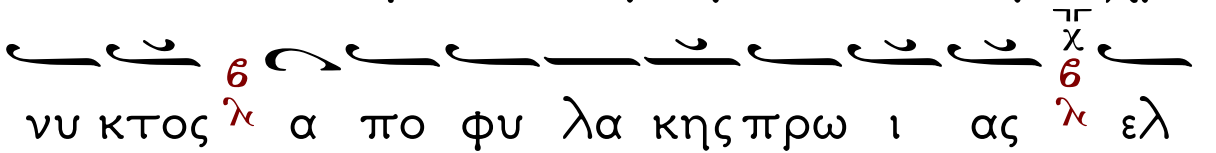
Κυγ κα τα βαι αι νω ων ο ο Σω ω
 τη η ηρ τω γε νει ει τω ων α αν θρω ω
 πων κα τε δε ζα το σπαργα α νων πε
 ε ε ε ρι βο ο λην ουκ ε βδε ε
 λυ υ ζα α α το σαρκο ο ος τη ην πε ε
 ρι το μη η ην ο οκ τα η με ε ρος
 κα τα τη η ην Μη η τε ε ε ρα ο α α
 ναρ χο ο ος κα α τα το ον Πα α α
 τε ε ε ρα αυ τω πιστοι βο ο η η
 η σω ω ω μεν συ ει ο Θε ος η η μω
 ων ε λε ε ε η σο ο ον η η η

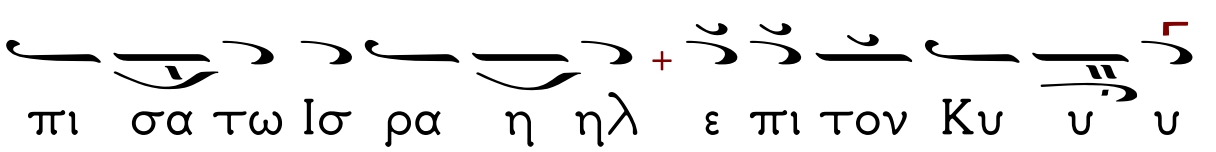
 μας

 πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

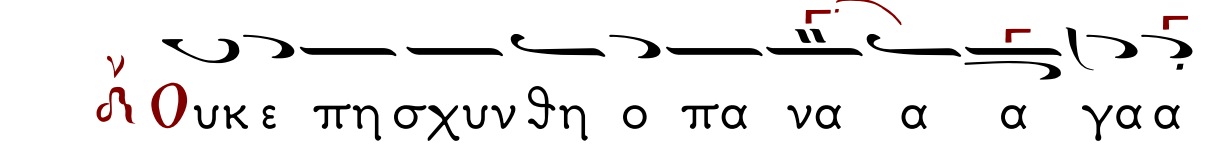
 νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ

 πι σα τω Ισ ρα η ηλ ε πι τον Κυ υ υ

 ρι ι ι ον

 Ου κε πη σχυν θη ο πα να α α γαα

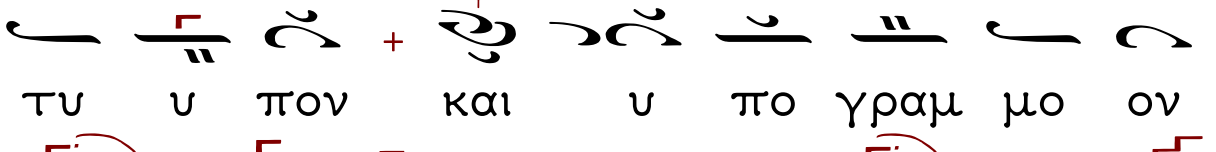
 θ ο ος Θε ε ος της σα ρ κο ος την πε ρι ι το

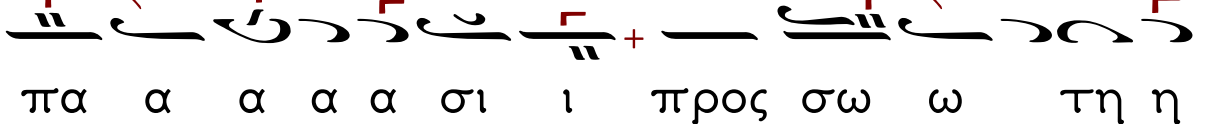
 ο μη ην α πο ο τμη η η θη η η

 ναι αλλ ε ε ε δω κε εν ε αυ τον

 τυ υ πον και υ πο γραμ μο ον

 πα α α α σι ι προς σω ω τη η

η ρι ι ι αν ^γ ο γαρ του Νο ο
 μου ου ποι οι η η της ⁶ τα του Νο ο μου
 εκ πλη ροι ^Δ και των Προ φη των τα κη ρυ υ χ θε
 εν τα πε ε ε ε ε ρι α αυ του ^γ ο
 παν τα πε ρι ε ε ε ε ε ε χων δρα α
 κι ^{γ'} και εν σπα ργα α νοι οις ει ει λη η
 η θεις ^Δ Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο
 ζα α α σοι ^γ

Σπιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Προσόμοια Μεγ. Βασιλείου. Ἦχος ^Δ Βου.

^χ^Β
⁶
^γ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
 πα σωων των α νο μι ων αυ του
 Ο ε πω νυ υ μως κλη θεις της βα σι
 λει ας ο τε το βα σι λει ον συ ι ε ρα τευ μα
 το του Χρι στου ε θνος α γι ον φι λο σο φι
 α και ε πι στη μη Πα α τερ ε ποι μα
 νας το τε δι α δη μα τι σε κα τε κο σμη σε
 της βα σι λει ας Βα σι λει ε βα σι λευ ον
 των ο βα σι λευ ων και παν των Κυ ριος
 ο τω τε κο ον τι συν νο ου με νος α

ι δι ως Υι ος και συν α ναρχος· ^Δ ^Λ ον ι

κε τευ ε σω ω ωσαι ^Δ ^Λ και φω τι σαι τας ψυ

χας ημων

⁶
^Λ

^χ
⁶
^Λ ^Δ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ^χ
⁶
^Λ ε παι νε σα τε αυ το ον παντες οι

λαοι

⁶
^Λ

⁶
^Λ ^Γ ε ραρ χι ι ασ στο λαις η γλαι σμε

⁶
^Λ νος ⁺ χαι ρων α νε κη ρυ ζας το Ευ αγ γε λι

⁶
^Λ ον της βα σι λει ας Βα σι λει ε ^Δ ^Λ ορ θο δο

^π
⁹ ζι ας τη Εκ κλη σι α βλυ υ σας δι δαγ

⁶
^Λ μα τα οις νυν φω τι ζο με νοι μι αν Θε ο τη

τα⁶_λ την εν Πατρι παντοκρατορι^Δ_Α μο νο
 γε νει τε^π₉ του Θε ου Λο ογω και θει ω Πνευ
 ματι⁶_λ θε ο λο γου ου μεν και δο ζα ζο μεν
 + εν Προ σω ποις Τρι σιν α δι αι ρε τον^Δ_Α
 ην ι κε τευ ε σω ω ωσαι^Δ_Α και φω τι σαι
 τας⁶_λ ψυχας ημων
^χ₆_λ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας⁶_λ και η α λη θει
 α του ^χ₆_λ Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι
 ω να⁶_λ
⁶_λ **Ο** ου ρα νι ι αις συ νων χο ρο στασι

αἰς ⁶ και συν αυ λι ζο με νος Πα τερ Βα σι λει
 ε ⁶ ων και τον βι ον ε ζη λω σας ^Δ τη λαμ
 προ τα τη ^π ει λι κρι νει ει α της πο
 λι τει ας σου ⁶ ε τι με τα σω μα τος α να
 στρε φο με νος ⁶ τοις ε πι γης ως τις α σα ρκος
^Δ τους εν τρυ φων τας ^π της θε ο πνε ευ στου
 δι δα σκα λι ας σου ⁶ εκ των κιν δυ υ νων
 και του σκο τους της α γνω σι ας Χρι στον
 τον Θε ον η μων ^Δ κα θ ι κε τευ ε σω ω ω
 σαι ^Δ και φω τι σαι τας ψυ χας η μων ⁶

Τὸ Δοξαστικόν. Ὡχος λδ Νη.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
 γιω Πνεεεευμαααατι
 Cοφιααςερααστης γενομενος
 Οσιεεκαιπαντωντωνωνοον
 τωντην προς Θεον προκριναας συμ
 βιιιωωωωσιν μελετην θα
 ναααατουου εικοοτως τωβιω
 κατεεεελιιιιιπες ταγαρσα
 αρκοος παααθηεγκρατειααςποονοις
 σεαυτωωπεριελοοοοομεεε
 ενος και θειειου μελεεεετη No

ο ο μου ου^γ α δου ου λω το ον της ψυ υ χης
 τη ρη σας το α α ζι ι ι ι ι ω ω ω
 ω μα α ρε της πε ρι ου ου σι ι α ο
 λο ον της σα ρκος το ο φρο νη η μα κα θυ
 πε ε τα ζας τω πνε ε ε ευ μα α α α τι
 δι ο σα ρκα μι ση σας και αι κο ο ο σμον
 και αι κο ο σμο κρα α α το ο ο ο ρα
 πα ρι στα α με νο ος τω Χρι ι στω αι τη
 σαι ταις ψυ χαι αι αι αις η η η η μω ων το
 με γα α ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Τὸ Δογματικὸν Θεοτικόν.

^πχ^Ν — — — — — — — — — —
^πϑ **Κ**αι νυν και αι α ει ει και εις τους
— — — — — — — — — —
αι ω ω νας των αι αι ω ω ω νων α μη
— — — — — — — — — —
ην

^N
^π^q Π ω ω ως μη η θ αυ μα α α σω μεν
το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου το
ο κον πα αν σε ε βα α α σμι ι ε ε πει
ραν γα αρ α αν δρος μη δε ζα με ε ε νη η
πα να α α μω με ε τε κε ες α πα το
ο ρα Υι υι υι ο ον εν σα α αρ κι ι
τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος γεν νη θε ε

εν τα α α α μη η η το ο ο ρα α ^πμη
 δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η
 φυρ μο ο ο ο ν η η δι αι ρε σι ιν ^γαλλ ε κα
 τε ρας ου σι ι ι ι ας ^χτην ι δι ο
 τη η τα σω ω ω α αν φυ υ λα α α ξα α
 α αν τα α ^πδι ο Μη τρο πα αρ θε νε
 Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω θη η
 η η η ναι ^χτας ψυ χα ας τωων ορ θο
 δο ο ο ζω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο
 ο λο γουν τωων σε ε ε ε ^η

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

Ἦχος Δι

 Φως ἰ λαρὸν ἀ γι ας δο ο ο ζης
 α θα ἀ να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου ἀ γι ου μα καρὸς Ἰ η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ἐλ θο ο ο ο
 ο ον τες ἐ πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ἐ σπε ρι
 νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον
 και ἀ α γι ο ον Πνε υμα Θε ο ον Α
 ζι ο ο ον σε ἐν πα α σι και ρις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἦχος Δι

 Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

 ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. **Ε** νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

 Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

 ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. **Κ** αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

 Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 17, 1-14)

Ὡφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Ἑθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς

γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν, καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται σημεῖον διαθήκης ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν εἰς τάς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 8, 22-30)

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τάς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τάς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν, ἐν τῷ τιθέναι τῇ

θαλάσση ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ’ αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἧ προσέχαιρε, καθ’ ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἑκλογὴ)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι’ αὐτήν, ταχέως

ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἵρετις τῶν ἔργων αὐτοῦ, οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί, σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφᾶς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη

τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη
τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι
τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ
με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ
δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείσκης σου.
Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου
σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα
συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι
παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ
φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ
θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ
ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἁπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν
με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς
τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα
πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸ α' Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς. Ἦχος ἡ Γα'.

Χ^Γ ρι στον ει εισοι κι σα α α με νος
εν τη η η η ψυυχη η η σου δι α της κα
θα ρας σου πο λι ι τει ει ει ας την πη
γη η ην τη ης ζω ω η ης I ε ρο
φα α α αν τα Βα α σι ι ι λει ει ει
ει ε ε πο τα μου ου ους α νε βλυ υ
σας δογ μα τω ων ευ σε ε βω ω ων τη οι
οι κου με ε ε ε νη η εξ ω ω

ων πο τι ζο ο ο με νος ^χ_ῳ ο πιστος της
 Εκκλησι ι ι ι ι α ας λα α α ος
^χ_ῳ καρ πον χει λε ε ε ε ε ω ω ων ο
 μο ο λο γου ου ου ουν τω ων ^π_ῳ την
 χα α ριν προ ο σφε ε ε ε ε ρει ^χ_ῳ τω δο ξα
 σαν τι την μνη μη ην σου ^χ_ῳ εις αι ω να α α
 α αι ω νο ο ο ος

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ' αὐτὸς Νη

^λ ^N ^Π ^B ^Π ^N ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

⁶ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

⁶ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

⁶ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

⁶ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

⁶ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
^Δ ^λ ⁶ ^λ ^Δ ^λ ⁶ ^λ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας
χοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι Κυ υ

υ υ ρι ε
α μην

Ἦχος λ̣η̣ Ἐναρμόνιος

Κυ ρι ε ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ υ ρι ε ε λε η η σον

Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον

^Π ^Κ ^Π
^κ ^π ^π ^κ ^π
^π ^κ ^Μ
^π ^π
^Μ ^Π
^π ^π
^π ^κ ^Δ ^Π
^κ ^π
^κ ^Δ ^Π
^π ^κ
^Δ ^π
^π ^κ ^Μ ^π

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Θεοτόκε Παρθένε

Ἦχος λ' ᾠδὴ — Κε'

Θεοτοκέ Παρθένε
 νεχαιαίαι αἱρεεε κεχαριτωμε
 ενηηηη Μααρι ι ι α ο Κυ υ υ υ
 ρι ι ος μεε ταα σουου ευ λο ο ο ο
 γηη μεεεε νη Συ υ εεεν γυ
 υ ναι αι αι ζι και ευ λο ο ο ο γηη
 μεεεε νος ο καρπο ο ο ος τη ης κοι
 λι ι α ας σουου ο ο ο ο ο τι Σω
 τη η ρα α α εε τεεε κες τω
 ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Π
 ων^κ
^κ
^ο
^κ
^ο Π λου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει
 να σαν^κ οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον
^{γ'} ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος
 α γα θου^κ
 Το τέλος του τρίτου.
^κ
^ο παν το ος α γα
^Δ
^κ
^Μ
^Κ
 θου ου ου ου ου^κ
^ο

Σαββάτω Ἑσπέρας
Ἀπόσπичα.

Ὁ τω παῖς σου Χριστέ α μαυ ρω ω
 σας τον η λι ι ον και τω φω τι της ση ης α
 να στα σε ως φαι δρυ νας τα συμ παν τα
 προσ δε ζαι η μων τον ε σπε ρι νον υ μνον
 φι λα αν θρω ω πε
 Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα
 το ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ε ζω
 σα α το

πq $\overset{N}{\text{H}}$ ζω ο δοχος σου ε ε γερ σις $\overset{\Gamma}{\text{Κυ}}$

ρι ε την οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και
 το ι διον πλα α σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α
 το δι ο της κα τα ρας του Α δαμ α παλ
 λα γε εν τες βο ω ω μεν παν το δυ να με
 Κυ υ ρι ε δο ο ζα α σοι
 και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου
 με νην η τις ου ου σα λευ θη σε ε ται
 Θε ος υ παρ χων α να λ λοι ω το ς σαρ
 κι πα α σχων η λ λοι ω ω sai ον η κτι σις μη
 φε ρου σα κρε μα με νον ο ραν τω φο
 βω ε κλο νει το και στε νου σα υ υ μνει

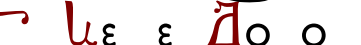
την σην μα κρο θυ μι αν κα τελ θων εν Α
 δη δε τρι η με ρος α νε στης ζω ην τω
 κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε
 ε λε ε ος
 τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
 Κυ ρι ε εις μα κρο τη τα η με ρων
 να το γε νο ση μων εκ του θα να του
 Χρι στε λυ τρω σης θα να τον υ πη νε εγ κας
 και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας σε
 αυ τω συν α νε στη σας τους σε Θε ο ον ε
 πι γνον τας και κο σμον ε φω τι σας Κυ υ

^Ν
 ρι ε δο ο ζα α σοι
^Γ

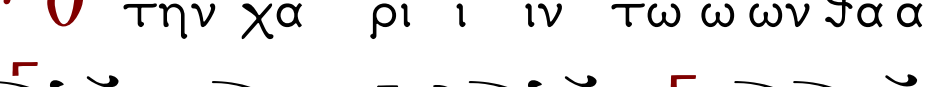
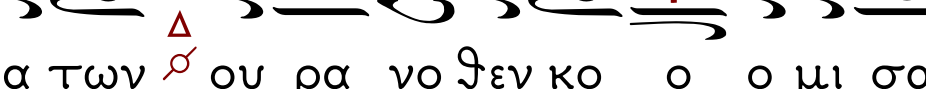
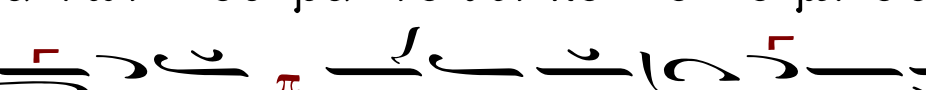
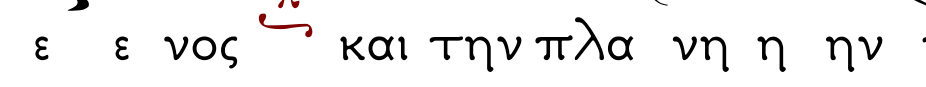
ᠠᠨᠠ

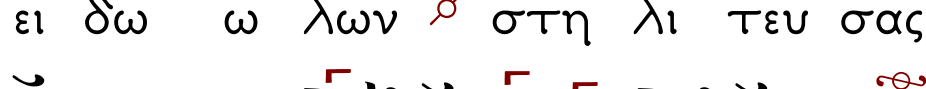
Εἰς τὸν Σπήχον. Δόξα. Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

 Π
 με ε δο ο ο ζα Πα α τρι ι και αι

 αι γι υι ω ρ και α γι ι ω Πνευ

 μα α α τι

 0 την χα ρι ι ιν τω ωων θα αυ μα

 α α των ου ρα νο θεν κο ο ο μι σα α

 με ε ε ε νος και την πλα νη η ην τω ω

 ων ει ει δω ω λων στη λι τευ σας ε

 εν τοις δο ο ο ογ μα α α α σιν αρ χι

 ε ρε ε ω ωων υ πα αρ χει εις δο ζα α α

και ε ε δραι αι ω ω ω ω μα παμ μα κα
 ρι στε ε Βα σι ι ι ι λει ει ει ει ε
 και παν των των Παα τε ρων δι δασκα λι
 ι α α ας υ πο ο δει ει ει ειγ μα παρ ρη
 σι αν ε ε χω ων προς Χρι ι στον αυ τον
 ι ι κε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων

Και νυν... Ἦχος πλ. δ'

και νυ υν και α ει και εις του ους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων

α α α μην^ν

^νΟυκ ε πη σχυν θη ο πα να γα θος Θε

ε ος ⁶ της σαρ κο ος την πε ρι το ο μη ην

α πο τμη η η θη η η η ναι ^ναλλ ε

ε δω κε εν ε α αυ τον ^Δτυ υ πον και αι υ

πο γρα αμ μον ^Δπα α α σι ι προς σω τη

η η ρι ι ι ι αν ^νο γαρ του νο

μου ου ποι η η της τα του νο ο μου εκ

πλη η ροι ^Δκαι των προ φη των τα κη ρυ χθεν

τα πε ρι ι ι ι α α α αυ του ^νο παντα

πε ρι ι ε ε ε ε ε χω ων δρα α α

κι και εν σπαργα ανοις ει ει λη η η θεις
 Κυ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ζα α α α

σοι οι οι οι οι

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ΄).**

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α'

Καὶ νῦν... ^{χ̣ π}_{π ρ} Μορ φην α ναλ λοι ω τως αν
 θρω πι νην προ σε λα βες ^Δ_Δ Θε ος ων κατ ου
 σι αν πο λυ ε ευ σπλα γχνε Κυ ρι ε ^{π ρ}_{π ρ} και
 νο μον εκ πλη ρων πε ρι το μην θε λη σει κα τα
 δε χη σα ρ κι κην ^Δ_Δ ο πως παυ σης τα σκι
 ω ω δη ^Δ_Δ και πε ρι ε λη σ το κα α λυ μ μα
 των πα θων η μων ^{π ρ}_{π ρ} δο ξα τη α γα θο τη τι
 τη ση ^Δ_Δ δο ο ξα τη ευ σπλα χνι α σου ^Δ_Δ
 δο ξα τη α νεκ φρα στω Λο γε συ γκα τα
 βα α σει ει σου ου ου ^{π ρ}_{π ρ}

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ
μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εύχομαι από καρδίας στὸν κόσμον ἅπαντα
Χρόνια Πάμπολλα
Καί

Ὑπερευλογημένο τὸ 2017.
Καὶ γιὰ τίς ἐορτάζουσες καὶ τοὺς ἐορτάζοντες
Διπλά Χρόνια Πολλά

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.